



Evropané se nikdy nedokázali shodnout na společné pozici; většina se tak prostě přimkula k Americe. Jelikož nemají společné zájmy, nemohou mít ani společnou vůli a strategii.

Autor: Alain de Benoist

*Následující projev přednesl **Alain de Benoist** na kolokviu časopisu *Éléments* 26. dubna 2014. Se svou typickou precizností a ostrovtipem se zamýšlí nad některými ze největších problémů u kořenů evropského projektu a současně s tím nastiňuje vlastní představy o nutnosti spojené Evropy. Originální znění najdete na blogu **Éléments**. Z francouzštiny přeložil Martin Locker.*

Zjevné nedostatky Evropské unie ukazují jak selhání stávajícího evropského konstrukt, tak nezbytnost evropského *Impéria*.

Dámy a pánové, mí drazí přátelé,

Ještě před pouhým čtvrtstoletím se Evropa zdála být řešením snad všech problémů. Dnes je naopak sama vnímána jako další z nich. Následkem tohoto rozčarování se na ni valí výčitky ze všech stran. Evropské komisi se dává za vinu snad všechno: její bujná produkce legislativních omezení, strkání nosu do věcí, které ji nepřísluší, přání trestat všechny na okolo a ochromit tak naše instituce, její nepřehledná a nesrozumitelná organizace, nedostatek demokratické legitimacy, likvidace suverénních národů, tendence k tomu stát neovladatelnou mašinerií. Ve většině zemí obliba Evropské unie už přinejmenším deset let celkem strmě padá. Podíl Francouzů, podle nichž „členství v Evropské unii škodí“ se dokonce zvýšil z 25% v roce 2004 na 41% v roce 2013. Novější výzkum agentury Ipsos pak odhalil, že

70% Francouzů by si přálo „omezit Evropě pravomoci“.

Evropská unie tak dnes nepochybně zažívá bezprecedentní krizi legitimacy. Na vině je mimo jiné i fakt, že jí nabízený „spektákl“ není nijak zvlášť vábný. Ale jak jsme do tohoto bodu vlastně dospěli?

(Pokračování textu...)